

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Epitome Instituti Societatis Jesu

Sesti, Curtius

Bruxellis, 1690

Pars I. De Novitiis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-68440](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-68440)

PARS PRIMA.

DE NOVITIIS.

CAPUT I.

De Impedimentis Admittendorum.

SECTIO I.

Necessitas magni delectus in Admissione.

I. Um Societas JESU ad omnium salutem ac perfectionem impensè procurandam instituta (ut proximè dictum est) suæ vocationis pondus grave, & ingentis debiti solutionem illud subeuntibus imponat: ^a necessarium est magnum delectum haberi Admittendorum, & diligentiam adhibere, ut intèlligatur, quæ eorum sint dotes, & vocatio. ^b

2. Multitudo enim magna, & turba eorum, qui vitia sua non benè domuerunt, ut Ordinem non fert, ita nec Unionem, quæ in Christo Domino nostro tam necessaria est; ut bonus Status, ac procedendi modus in hac Societate conseruetur.

*Arduitas finis
Societatis.*

^a In Form.
Paul. III. p.
II. & Jul. III.
p. 63.

^b P. I. C. I. §. 3.

*Non promiscua
turba admitten-
da.*

c P. 8. c. 1. §. 2.
 & B. & P. 1. c.
 1. §. 3. & C. &
 Reg. Exam. 2.
 & R. Prov. 33.

tur. Hoc autem non excludit numerum licet magnum : immo ad propositum finem convenit, numero augeri operarios idoneos ; & qui huiusmodi essent, turba existimari non deberent ; sed potius gens electa, tametsi magna ea esset. c

SECTIO II.

De Impedimentis primariè excludentibus à Societate.

*Impedimenta
 essentialia &
 irritantia.*

1. **A**D convenientem igitur delectum eorum, qui Societati adscribendi sunt, primò investigandum est, an obsit aliquod ex iis Impedimentis, cum quorum aliquo nemo in Societatem admitti potest ; ita ut in his nec Generalis Præpositus, nec Societas univèrsa dispensare possit. d Quare hæc Impedimenta essentialia dici debent, e & irritantia emissionem votorum simplicium, & quamcumque sequentem Professionem. f

d Ex. c. 2. §. 6.
 & A. & P. 1. c.
 3. §. 2. & G.
 e Con. 5. D.
 52.

f C. 7. D. 42.
Si deprehendantur in aliquo eximie ornato quid agendum?

g Ex. c. 2. D. &
 Reg. Prov. 35.
 & Exam. 7.

2. Cæterùm si in quopiam aliquo ex prædictis impedimentis affecto, cernerentur illustriora Dei dona : non dimittendus ab Examinatore esset, donec rem cum Superiore contulisset. g Immo si taliter ornatus Summo Pontifici, vel ejus Nuntio;

tio; vel summo Pœnitentiario supplicet, sibi concedi ingressum in Societatem, Præposito ejus Generali non repugnante; posset idem Præpositus consensum ad eum admittendum præstare: dum tamen ostium non multis, immo nulli, qui raris dotibus non sit præditus, aperiatur. *b*

h P. 1. c. 3. G.

3. Descendendo autem ad hæc essentialia Impedimenta in particulari, quæ ad quinque capita revocantur, nullo modo sunt admittendi. 1. Qui recesserit à gremio S. Ecclesiæ, fidem abnegando inter Infideles, vel incidendo in errores contra eam, in quibus reprobatus fuerit per sententiam publicam, etiam ut suspectus hæresis; aut tanquam schismaticus se ab Ecclesiæ unitate sejunxerit. *i* Et quamvis per publicam sententiam quis condemnatus non fuerit: si tamen error ejus publicus extitisset, ac vehementer suspectus esset; & quod in judicio conveniri posset timeretur, admitti non debet. Verum hoc judicium Præposito Generali relinquatur. *l* Advertendum Schisma & Hæresim censerit inter hæc Impedimenta, quando sunt peccata particularia personæ, non autem generalia Patriæ. *m*

1. Impedimentum Infidelitas.

i Ex. c. 2. §. 1. & P. 1. c. 3. §. 3.

l P. 1. c. 3. A.

m P. 1. c. 3. B.

2. Impedimentum Homicidium & Infamia ob enormia peccata.

4. Pari modo 2. loco excluduntur, qui homicidium perpetraverint, vel perpetrari cum

cum

2 Ex. c. 2. §. 2.
& P. 1. c. 3. §.
4. & C.

o P. 1. c. 3. C.

p Con. 11. Act.
31.

q Ex c. 2. C. &
P. 1. c. 3. D.

3. Impedimen-
tum, Habitum
gestasse Religio-
sum.

r Ex. c. 2. §. 3.
& P. 1. c. 3. §.
5.

s P. 1. c. 3. E.

cum deliberatione jusserint, si effectus est consecutus: aut si publicè infames propter enormia peccata fuerint. Si autem dubitaretur, an homicidium sit, nec-ne, dijudicent Præpositi Generales; nec se faciles in hujusmodi dubiis exhibeant. Super homicidio verò casuali, sed voluntario, consulatur P. Generalis. Quod attinet ad infamiam, adverte impedimentum esse, ubi quis enormiter peccando infamiam contraxisset. Si autem procul esset ab eo loco, tamque serió resipuisset, ut de eo nihil timendum videretur, posset in Domino admitti. Quamvis Societas in ejusmodi hominis probatione magis circumspectè procedere debet. Qualia verò sint, vel non sint ejusmodi enormia peccata, judicet Præpositus Generalis.

5. Non admittitur 3. qui habitum sumpserit alicujus Religionis Fratrum, vel Clericorum, vitam, aliquando in obedientia cum eis agendo, etiam non emissa Professione; vel qui Eremita cum vestibus monachalibus fuerit; & quidem ad hoc Impedimentum contrahendum sufficit habitum gestasse vel unum diem; eo tamen animo, ut sit Religiosus. Quoto autem anno ætatis debeat quis habitum regularem sumpsisse; ita ut si id contigerit in ætate puerili, cen-

cenſeri tamen is debeat impeditus, non eſt determinatum, ſed mandatum P. Generali pro ſingulis caſibus ſtatuendum. *t* Quem etiam conſulere oportet, ubi quis minus, quàm uno die, geſtaſſet prædictum habitum. *u* Certum verò eſt non hic comprehenſos, qui profeſſi ſunt ordinem militarem, vocatum Chriſti *x*, nec eos, qui è Societate egreſſi, votis non ſoluti, poſtmodum habitum alterius Religionis induti fuerint. *y* Comprehenduntur autem FF. Capellani Ordinis S. Joannis Hieroſolymitani. *z*

6. Obſtat 4. vinculo Matrimonii conſummato, vel Servitutis legitimæ ligatum eſſe. *a* Quando verò hoc vinculum ſolutum eſſet, quod à Domino, vel à Conjuge facultas concederetur, obſervatis aliis circumſtantiis, quæ juxta ſanam doctrinam, & uſum Sanctæ Eccleſiæ ſolent obſervari, Impedimentum eſſe deſinet. *b*

7. Quintum Impedimentum eſt Infirmi-
tatem pati, unde obſcurari, vel parum ſanum judicium ei reddi ſoleat, vel diſpoſitionem notabilem ad hujusmodi infirmitatem habere. *c*

8. Jam ſi aliquod ex his Impedimentis in quoquam detegeretur, non eſt quod ulterius in interrogationibus procedatur; ſed qui

t Con. II. Act.

36.

u Con. II. Act.

43.

x Con. I. D.

129.

y P. 2. c. 4. B.

z Cong. 13.

D. 7.

4. *Impedimentum, vinculum matrimonii vel ſervitutis.*

a Ex c. 2. §. 4.

& P. I. c. 3. §. 6.

b P. I. c. 3. F.

5. *Impedimentum, Judicium leſum.*

c Ex. c. 2. §. 5.

& P. I. c. 3.

§. 7.

Quomodo in examine ſuper his procedendum.

quī Examinatoris officio fungitur, quoad ejus fieri poterit, eundem consolando dimittat; nisi illustriora Dei dona haberet, ut supra dictum est. *d* Ceterum in horum examine primò decenter interrogandum est; *e* secundo non ut Impedimenta proponenda, donec veritas eliciatur; ne qui examinatur, præ desiderio ingrediendæ Societatis, accipere occasionem possit veritatis celandæ; & nihilominus admoneri Confessarium oportet, ut si quis verè non respondisset, ejus conscientiam de ea re extimulet. *f*

9. Ubi notandum est, reticuisse Impedimentum excludens in examine, vel in commentum esse, unde grave aliquod incommodum oriri possit, esse peccatum in Societate Superiori reservatum. *g*

10. Desideratum etiam est, ut omnis cognitio indagandæ veritatis in celatis in Societatis ingressu quibuslibet impedimentis, malitiâ nimirum, an ignorantia id contigisset; utque punitio etiam illorum, qui studio illa celassent; pro delicti hujus, atque aliorum in Societate commissorum qualitate, ad eandem solam pertineret; & statutum, ut in id facultas à Summo Pontifice peteretur. *h*

11. Pleraque ex dictis servanda etiam sunt

d Ex. c. 2. §. 7.
& Reg. Exam.

76

e P. 1. c. 4. §. 3.

f Ex c. 2. A. &
Reg. Exam. 6.

Reticuisse aliquid grave in examine est peccatum reservatum.

g Ex. c. 3. A. &
Con. 5. D. 51.

Cognitio juridica hujus delicti.

h Con. 7. D. 43.

Impedimentum Originis dispensabile.

sunt in Impedimento Originis, quod licet non recenseatur inter essentialia, tamen definitum est, esse indispensabile, etiam à Generali. Tale autem Impedimentum est traxisse originem ex Hebræis aut Saracenis. i. Quamvis enim Societas juxta sui Instituti finem, omnia hominum genera complectatur, ut eorum serviat utilitati spirituali: non tamen necesse est, ut suos ministros ex quolibet hominum genere desumat. l

12. Sed advertere oportet prædictæ sanctioni aliquam mox seu declarationem, seu moderationem fuisse adhibitam: ita ut exclusis iis, qui Morisci in Hispania vocantur, vel aliis quibuscumque, qui Christiani, quasi specie tenus, haberentur; itemq; iis, qui hoc nomine generationis Hebræorum, seu Saracenorum infames habentur; in cæteris, qui alioqui essent honestæ familiæ, & nominis, informationes fierent usque ad quintum gradum inclusivè; in quibus (quæ secretò, & exactè tamen fierent) sicuti non est habenda ratio cujuscumque rumoris, aut cujuspiam asserentis se aliquid inaudisse; ita si constans fama haberetur, tales hac macula notatos, unde offendiculo, & dedecori esse possent, non essent admittendi. Probationes itaque cer-

B tæ;

i Cong. 5. D.
52. & 53.

l P. I. c. 3.

§. 1.

Ejus mitigatio.

tæ, & fide dignæ habendæ erunt, ut aliquis usque ad eum gradum excludatur. Ultra hos verò gradus, nisi sit talis infamia, quæ publicè constet, non est censendum impedimentum aliquod, aut ulterius inquirendum. De Tartaris autem & Mahometanis aliis, committitur Patri Generali, ut possit dispensare intra prædictos hos gradus, cum cesset in his ratio infamiæ. *m*

m Con. 6. D. 28

SECTIO III.

De Impedimentis secundariè excludentibus.

*Quatenus hæc
secundaria Im-
pedimenta ob-
stent.*

1. **S**I nullum ex proximè relatis obstaret Impedimentum, ulterius in interrogationibus progrediendum est. Et si quid erit, quod secretum requirat, id observabitur, ut par erit. Hæc autem secundaria Impedimenta, quamvis singula à Societate non excludant; quodvis tamen ex his tanti momenti esse posset, ut non expediret cum eo quemquam admitti. Sed quia accidere posset aliquem hujusmodi defectum aliis præclaris Dei donis compensari; id discernendum prudentiæ ejus, qui admittendi facultatem habet, relinquatur: cujus etiam erit in hujusmodi casibus dispensare. *n*

n P. 1. c. 3. §. 8.
& 16. & H. &
R. Prov. 36.

2. Secundaria verò Impedimenta hæc numerantur : Primo quoad interiora attinet. Passiones, quæ domari non posse videantur ; vel peccatorum habitus, de quibus non magna emendatio speretur. Intentio minus recta ad Religionis ingressum ; ut quæ cum humano aliquo fine sit conjuncta. Inconstantia, vel remissio animi notabilis. Indiscretæ devotiones, quæ in causa esse solent, ut aliquis in illusiones, & non exigui momenti errores incidat. Literarum ignorantia, vel ingenii aut memoriæ ad eas addiscendas, vel linguæ ad explicandum defectus ; quæ postrema observanda in illis, qui præferunt intentionem, vel desiderium ulterius progrediendi, quàm solent Coadjutores Temporales. Judicii defectus, vel notabilis in proprio judicio obduratio, quæ omnibus Congregationibus multùm solet faceßere negotii. °

Quanam in particulari respectu omnium, quoad interiora attinet.

o P. I. c. 3. §. 9. usque ad 15.

3. Obstant secundò in exteriori homine defectus in integritate corporis, morbus, debilitas, vel notabilis deformitas ; quæ sive contingat à natura, sive ab aliqua externa causa, semper minimè juvat ad ædificationem proximorum, quibuscum ex Instituti nostri ratione versamur. p

Quoad exteriora.

p P. I. c. 3. §. 15. & I.

4. Ætas etiam valdè tenera, aut nimis

De Ætate

profecta. Et illa quidem censenda est minor 14. annis, ut quis ad Probationem, aut 25. ut ad Professionem admittatur, nisi peculiaribus de causis Præposito Generali antevertendam esse videretur. *q* Immo sine ejus dispensatione, si aliquis admissus fuerit ad Probationem ante 15. aut ad Vota Societatis ante 17. annos expletos: irritum est defectu potestatis, quidquid, etiam auctore Provinciali, fuerit factum. *r* Quamquam prima Renovatio Votorum post annum decimum septimum expletum facta habet vim primæ Nuncupationis, ac supplet quoscumque prædictos defectus. *s* Biennium autem Novitiatus tunc solum fuit validè inchoatum, quando ille annum ætatis suæ decimum quintum explevit. *t*

Æs alienum, & Majoratus. 5. Demum æs alienum, naturales aut civiles obligationes obesse possunt, ne quis recipiatur, propter ædificationem & jura, quæ diligenter attendenda sunt. *u* In quorum etiam gratiam statutum est, ne qui in Hispania gaudent jure Majoratus, recipiantur sine facultate P. Generalis, iisque dotibus fulti, quæ spem faciant promoveri post biennium posse, juxta Constitutiones, ad Professionem trium Votorum, prævia voluntate P. Generalis; & nisi qualitas Majoratus ea sit, cujus abdicacioni firmandæ

q P. 1. c. 2. §.
12. & c. 3. §.
15. & K.

r Con. 3. D.
35. & Reg.
Prov. 36.

s Con. 8. D. 22.

t Con. 12. D. 13.

Æs alienum, & Majoratus.

u Ex .c. 3. §. 2.
& c. & P. 1. c.
3. §. 15. & L.

mandæ promotio ad Sacrum Ordinem sufficiat. * Si quid tamen hoc in genere contra fieret, non invalida esset Admissio. y

x Con. 5. D. 18.
y Con. 11. D.
26.

6. Igitur qui Examinatoris officio fungitur, ubi nullum ex substantialibus Impedimentis adesse cognoverit, pergat interrogando; An decreverit sæculum relinquere, quibus de causis, & quando primum hæc ei desideria in mentem venerint? An à quoquam, præsertim à Nostriis, primum ad id motus fuerit? Num deliberatum habeat animo propositum vivendi, & moriendi in Domino in hac Societate? * Postea Examinator interroget super prædictis secundariis Impedimentis, juxta regulas sui officii, & Exam. gen. c. 3. videndæ etiam Reg. Prov. de Admittendis. pag. 39.

Ad horum examen quomodo progrediendum est.

* Ex. c. 3. §.
13. 14. & Reg.
Exam. 8. & c.

CAPUT II.

De Dotibus positivis Admittendorum.

IN universum loquendo, quò pluribus Dei donis naturalibus, & infusis præditi ad promovendum juxta Societatis institutum, divinum servitium, & quò certioribus experimentis perspecti fuerint: eò magis idonei erunt, ut in eam admittantur. * Contra non ex-

Magis apti, qui magis insignes, & noti.

* P. 1. c. 2. §. 1.

b P. 1. c. 2. §.
4 & c. 3. §. 16.

pedit admittere inutiles Congregationi, licet
ipsis-met non inutile foret admitti. *b* Con-
venit igitur coöperari vocationi divinæ, ut
augeatur in Societate numerus Operario-
rum in vinea Christi Domini nostri: sed
etiam considerari oportet, ne quis admit-
tatur, nisi qui donis illis Dei præditus sit,
quæ hoc Institutum exigit. *c*

c P. 1. c. 1. §.
4. & C.

SECTIO I.

De Scholasticis.

*Quid deside-
randum in Scho-
lasticis, quoad
animum.*

1. **A**T qui ad juvandam Societatem in
rebus spiritualibus in Societatem
admittuntur, quoad animum attinet, pol-
leant doctrina sana, vel aptitudine ad eam
addiscendam, & in rebus agendis discre-
tione, vel certè indole boni iudicii, &
memoria. *d* Sint præterea universæ virtu-
tis & perfectionis spiritualis studiosi, quie-
ti, constantes, strenui in rebus divini ser-
vitii, & zelo animarum incitati ad no-
strum Institutum amplectendum. *e*

d Ex. c. 5. & P
1. c. 2.

e P. 1. c. 2. §. 8.

*Quid in iisdem
quoad corpus &
bona externa.*

2. Quoad corpus pertinet: specie ho-
nesta, bona valetudine, ac viribus, qui-
bus ferre possint nostri Instituti labores.
Exoptanda etiam in eis sermonis gratia,
ad agendum cum proximis pernecessaria.
Ætas, ut proximo capite dictum est, de-
bet

bet excedere 15. annum, nec superare 50. Nam qui aut illum non expleverint, aut hunc excefferint, à Provinciali recipi non possunt. *f*

f P. 1. c. 2. §. 9.
10. 11. 12. &
Reg. Prov. 36.

Dona externa nobilitatis, divitiarum, bonæ famæ, & similia, ut non satis sunt, si defint alia; ita cùm alia suppetent, hæc non erunt necessaria; quatenus tamen ad ædificationem faciunt, reddunt magis idoneos, ut admittantur. *g*

g P. 1. c. 2. §. 13.

S E C T I O II.

De Coadjutoribus Temporalibus.

1. **U**T particulatim verò de iis loquamur, qui in Coadjutores Temporalès admittuntur; in primis non debent esse plures, quam qui necessarii sint ad sublevandam Societatem in iis rebus, in quibus occupari Sacerdotes & Scholastici non possunt sine detrimento majoris boni. *b* Et sanè magna cautio in iis admittendis adhibenda est, qui literati, milites, nobiles, aut delicatis ministeriis assueti, nec minor etiam erga rudes. *i*

Non multi, nec ex conditione qualibet.

b Ex. c. 6. §. 1.
& P. 1. c. 2. §. 2. & A & Reg. Prov. 39.

2. Cæterum quod spectat ad Animum, debent esse quieti, tractabiles, bonæ conscientiæ, propensi ad devotionem & virtutem, sorte Marthæ contenti, benè affecti

i Instr. 6. §. 4.
Quoad animum.

affecti erga Institutum, & futuri ædificationi Domesticis & Externis. Qui non quieturus in externis ministeriis cognosceretur, non esset admittendus in Coadjutorem Temporalem, nisi aptus ad progressum in literisprehenderetur. *l*

3. Quod ad corpus attinet, sint honesta specie, sanitate, viribus, & ætate, quibus labores sui muneris sufferre queant; & qui vel habeant, vel habituri sperentur talentum ad Societatem juvandam. *m*

l Ex. c. 6. §. 7.
& P. 1. c. 2. §.
2. & B.
Quoad corpus.

m P. 1. c. 2.
§. 3.

SECTIO III.

De Indifferentibus.

Quinam dicantur indifferentes.

n Ex. c. 1. §. 8.
9. 10. & c. 8.

o Ex. c. 1. §. 11
& c. 5. §. 8. &
c. 8. §. 1.

Quomodo examinandis.

1. **C**UM tres sint notissimæ classes hominum Societatis, Professorum nempe, Coadjutorum, Scholasticorum; ad quorum aliquam plerumque Novitii destinantur; *n* posset contingere, ut aliquorum Societati se adungere volentium non satis perspectæ essent dotes. Inde factum est, ut quarta classis admittendorum statueretur, qui indifferentes dicantur; eò quod nondum Societas decreverit, ad quem ex dictis gradibus eorum talentum sit magis accommodatum. *o*

2. Quare qui examinabitur, ut Indifferens, admonendus erit, quod nullo tem-

tempore, neque ulla ratione debet præ-
tendere potius hunc, quàm illum Gra-
dum; interrogandusque an ad hujusmodi
indifferentiam sit paratus. *p* Non prohi-
bentur tamen iidem, post orationem,
simpliciter Superiori proponere, quod ad
Dei Gloriam fore judicaverint. *q* Præterea
examinandi de reliquis, prout magis con-
venire videbitur. *r*

p Ex. c. 1. §. 11.
& c. 8. §. 1. 2.

q Ex. c. 8. A.

r Ex. c. 8. §. 3.

3. Rarò tamen aliqui, ut Indifferen-
tes, admittendi, & ex iis, qui sic ad-
missi sunt, ultra tempus biennii proba-
tionis nemo detinendus in hoc Indifferen-
tium gradu, sed eo expleto determinen-
tur ad aliquem aliorum. *s*

s Pauci sint, nec
detineantur ul-
tra biennium.

s Reg. Prov.
67. & C. 4.
D. 52.

C A P U T III.

De Potestate admittendi in
Societatem.

S E C T I O I.

*Unde fluxerit potestas admittendi
in Societatem.*

1. UEMADMODUM Societatis
Fundatio, quod reliquis
etiam Religiosis Ordinibus
commune est, pendet à Sum-
mo Pontifice: ita ab eodem, unà cum
prima

*Prima Confir-
matio Societatis
& Facultas ad-
mittendi, sed
limitata.*

prima sui confirmatione, fluxit in Societatem JESU facultas admittendi eos, qui hanc vivendi normam sequi vellent. Et 10. quidem Paulus III. *a* Confirmans Institutum Societatis, contulit ei pariter potestatem aggregandi novos Socios: noluit tamen hanc concessionem extendi ultra numerum sexaginta personarum, oblatam Normulam profiteri volentium. *b*

a Paul. III. p. 7. &c.

b Id. p. 16.
Secunda sine limitatione.

2. Idem Pontifex triennio post professus se ad id moveri, ut Fidei orthodoxæ dilatatio subsequatur, sustulit terminos præscriptos, & liberè potestatem indulisit aggregandi Societati, sub votis per Socios ejusdem Societatis emitti solitis, quoscunque Fideles, qui probationes Societatis expleverint. *c*

c Paul. III. p. 17. &c.

Tertia cum facultate admittendi Coadjutores.

3. Cum autem in prædictis concessionibus nulla esset facta mentio Graduum Coadjutorum, qui numquam Professionem emittunt: idem Pontifex concessit, ut de cætero Sacerdotibus, qui nos in spiritualibus, & personis secularibus, quæ nos in temporalibus, & officiis nostris domesticis coadjuvent, uti possemus; qui pariter, post statutas probationes, ad eorum majorem devotionem, & majus meritum, tria vota paupertatis, castitatis, ac etiam obedientiæ, quantum est

est ex parte ipsorum, perpetuæ emittant. *d*
 In qua concessione nullus definitus est *d* Paul. III. p.
 numerus Coadjutoribus Temporalibus; at 29. &c.
 Spiritualibus vigesimus præfixus est; *e* *e* Paul. III. p.
 quam limitationem mox idem Pontifex 31.
 sustulit, concedens ut ad alios quoscum-
 que idoneos ea facultas protenderetur. *f* *f* Ibid. p. 52.

S E C T I O I I.

*In quibus jure ordinario & extraordi-
 nario Potestas admittendi resident.*

1. Igitur ex præmissis Pontificiis con-
 cessionibus Præpositus Generalis per
 se, & per alios admittere in Domibus, vel
 Collegiis, vel ubicumque libeat, poterit
 eos, qui ad Institutum Societatis idonei
 videbuntur. *g* At quibus, & quantum hæc
 facultas communicanda sit, judicabit idem
 Generalis. *h* Ordinario etiam jure admit-
 tere possunt Provinciales, & quidem
 etiam eos, qui sunt absentes. *i*

2. Extraordinariam potestatem admit-
 tendi habet quivis Commissarius Præpositi
 Generalis, vel ejusdem Provincialis. At
 Rectoribus Collegiorum, & Præpositis
 Domorum magis consuetum erit commit-
 tere, ut quos idoneos judicabunt Domi-
 suæ, aut in Collegio possint admittere,
 cura

*Facultas admit-
 tendi Ordinaria
 in Generali, &
 Provinciali.*

g P. 9. c. 3. §.
 1. & P. 1. c. 1.
 §. 1.

h P. 1. c. 1. §. 1.
i P. 1. c. 1. B. &
 Reg. Prov. 32.

*Extraordinaria
 in Visitationibus
 aliis.*

¶ P. I. c. I. B. cum præsentibus fuerint. Citra hanc commissionem neque Rector, neque Præpositus Localis ullum in Societatem admittat; sed de iis qui admitti petunt, ad Provinciales referat, quales illi sint, & quibus donis Dei præditi. *m*

*m*P. I. c. I. §. 2.
& Reg. Præp.
79. & Rect.
77.

SECTIO III.

Quomodo admittendi facultas exercenda.

Præstandum à non habentibus admittendi facultatem.

*n*P. I. c. I. §. 2.
& A & Reg.
Præp. 80. &
Rect. 78.

Curanda à Provinciali & Examinatoribus.

o Reg. Prov.
33.

1. **I**gitur quicumque Jus admittendi per seipsum non habet, aliquem nactus idoneum nostro Instituto, scribat ad Provinciales; ut proximè dictum est. Quod si necessitas urgebit, & qui admitti petit, valde idoneus videbitur: poterit Superiorum, tanquam hospitem, domi recipere, donec responsum à Provinciali accipiat; vel ad eundem mittere, si expedire judicaverit. *n*

2. At idem Provincialis curare debet, ne nimii sint nostri in hominibus ad Societatem alliciendis; sed per virtutes, & bonæ vitæ odorem omnes ad Christum trahere studiosè curent. Et tam ipse, quam is, cujus opera utitur ad admittendum, aut examinandum, habeat oportet cognitionem rerum Societatis, ac zelum boni pro-

progressus ipsius, ut nulla ratione dimo-
 veri ab eo possit, quod magis in Domino
 convenire judicaverit. Quod ut consequa-
 tur, moderatus admodum fit oportet in
 admittendi desiderio; & ut liberior sit ab
 omni minùs ordinato affectu, ubi vitii
 hujusmodi occasio esse possit (ut cum con-
 sanguineis & amicis) ille, in quo aliquid
 periculi hujusmodi timeretur, examinandi
 officio non fungatur. *p* Præterea in admit-
 tendo Superiores non sinant se moveri
 Nostrorum importunitate; nec bona ex-
 terna, & nostrorum affinitatem, sed ap-
 titudinem ad Institutum sequantur. *q* Ca-
 vebit autem Provincialis ne cujusquam
 admissio aliquam Externorum offensio-
 nem, aut Societatis nocumentum pariat;
 quod cum iis potissimum observandum
 erit, qui in Scholis nostris instituuntur. *r*

3. Et quia refert plurimum ad divinum
 servitium, convenientem haberi dele-
 ctum eorum, qui admittuntur, & dili-
 gentiam adhiberi, ut intelligatur, quæ
 eorum sint dotes, & vocatio; qui talem ad-
 mittendi facultatem habet, si per seipsum
 id ipse non præstet, habeat in iis, qui
 assiduè apud se agunt, aliquem, cujus
 opera utatur ad cognoscendum eos, qui
 ingrediuntur; ad agendum cum illis, eos-
 que

p P. r. c. 1. §. 4.
 & Reg. Exam.
 1. 2. & Or. c.
 18. §. 1. & In 6.
 §. 1.
q In 6. §. 1.

r Reg. Prov.
 32.

*Alia Examina-
 toyum Conditio-
 nes.*

que examinandum; qui quidem prudentia præditus sit; & non ignoret agendi modum, qui cum tam variis generibus, & conditionibus personarum est tenendus; ut majori cum intelligentia, & utriusque partis satisfactione negotium ad Dei gloriam transigatur. s

§ P. I. C. I. §. 3.

Eorundem munus.

§ P. I. C. I. §. 5.
& D.

4. Quicumque autem fungetur Examinatoris munere, in scriptis habeat, quæ ad tale officium pertinent; ut sunt Liber completus Examinis Generalis, & Regulæ Examinatoris, in quibus hæc omnia distinctius traduntur. At si satis notus est, qui ingreditur, non necesse erit juxta Examen Generale procedere; in quo Superioris judicium Examinator sequatur. Antequam autem ad primam Probationem recipiantur, fere semper de quibusdam rebus majoris momenti, præsertim de iis, quæ solent excludere, examinari eos oportebit.

¶ Ex. C. I. A &
P. I. C. I. D.

¶ Quomodo autem ulterius in Examine pergendum sit, dicetur statim, cum prima Probatio exposita fuerit.

CAPUT IV.

De Prima Probatione.

SECTIO I.

*De Domibus Probationis fundandis,
& primo ad illas Ingressu.*

1. E fundacione & reliquis rebus temporalibus Domuum Probationis, cum hæ sint velut membra Collegiorum, redivitibus æque ac illa dotata, non est hic instituenda peculiaris tractatio: sed idem omnino servandum est in hisce Domibus circa earum Fundationem, & Administrationem reddituum, quod pro Collegiis fusè infra explicabitur Par. 2. Unum tamen omitti non debet, quod peculiari sancitum Decreto est, post repetitam duarum Congregationum discussionem, ut in singulis Provinciis Domus Probationis instituerentur, vel conjunctæ Collegio, sed ab eo distinctæ, vel etiam separatæ: in quibus Novitii non literarum, sed profectus spiritualis studio vacando probarentur. *b* Pariter declaratum est, adeò nullum subesse scrupulum in admittendo Domos tertix Probationis, de quibus infra Part,

Domus Probationis quomodo fundanda.

a Ex. c. 1. §. 4. & B. & Greg. XIII. p. 2 30. & P. 6. c. 2. A.

b C. 1. D. 127. & C. 2. D. 14.

c C. 7. D. 31.

Locus, ac tem-
pus prima Pro-
bationis.

d P. 1. c. 4. §. 1.

2. & A. & Ex.

c. 1. §. 13. F. &

H. & Reg. M.

Nov. 9.

Segregatio pro-
bandorum.

e P. 1. cap. 41.

§. 4. & Reg.

M. Nov. 10. &

Reg. Com. 27.

Part. 2. c. 7. dotatas redivibus; ut etiam id fit magis conforme Constitutionibus. c

2. Postquam in Domino statuetur, quod ad Probationem aliquem admitti conveniat: solitis vestimentis indutus, aut pro cuiusque devotione, nisi aliud Superiori videbitur, ingredi poterit Domum, aut habitationem separatam, ubi ut hospes 12. dies, vel usque ad 20 & amplius, prout Superiori videbitur, diversabitur. Expedit enim, ut qui ad Societatem admittuntur, non solum diu probentur, antequam in ejus corpus cooptentur: verum etiam ut valde noti sint, antequam ad eam Probationem admittantur; quæ fit in communi convictu. d

3. Postridie, quomodo eo in loco se gerere debeat, ei declarabitur; ac nominatim ne verbo, aut scripto (nisi Superiori aliqua de causa non levis momenti aliud videretur) cum Externis vel Domesticis agat, præterquam cum iis, qui ad id designati à Superiore fuerint: quò nempe liberius secum, & cum Deo perpendat vocationem suam. Quare nemo præter eos, qui à Superiore deputati sunt, loqui potest cum illis, qui in prima Probatione versantur; exceptis tamen usitatis salutationibus, quas inter obvios caritas religiosa exigit. e

SEC

S E C T I O I I.

De Examine & Institutione eorum in genere qui primò probantur.

1. **E** Lapsis duobus, aut tribus diebus examinari accuratiùs incipiant: & relinquatur eis scriptum Examen Generale, absque Declarationibus, vel aliud Examen brevius, si in aliquo particulari ita expedire Superior judicaverit. Postea ostendantur, & relinquuntur Litteræ Apostolicæ Julii III. datæ anno 1550. & Summarium Constitutionum ac Regulæ Communes; quæ omnia oportebit habere in promptu vernaculo sermone scripta pro iis, qui non callent linguam Latinam. Igitur per quinque, vel sex dies accuratè informantur prædicto modo de iis, quæ ad Institutum, & ad ipsos pertinent; & lectione alicujus pii libelli, qualis est de Imitatione CHRISTI, subinde recreentur. *

Quo ordinè examinandi.

* Con. 4. D. 67. & R. M. Nov. 20.

2. Præcipuè proponatur illis, ex mente illorum, qui primi in hanc Societatem convenerunt, admittendos in eam esse, qui omnino sæculo renuntiarint; & quidem juxta consilium CHRISTI. *Si vis perfectus*

Et præcipuè de abdicationse veterum.

y Ex. c. 4. §.
1.

fectus esse, vade & vende omnia, quæ habes;
& da pauperibus. y Quod si quis non sta-
tim, propter honestas causas bona relin-
quat; promittat se, saltem post annum
ab ingressu, quodcumque, Superior
injunxerit, re ipsa relicturum omnia sua
bona pauperibus, juxta consilium Evan-
gelicum, à se omnem fiduciam submo-
vendo eadem ullo tempore recuperandi.
Et si dubitaretur; an majoris foret perfe-
ctionis renuntiare consanguineis hujusmo-
di bona; nihilominus ad declinandum er-
randi periculum, contentum se futurum
eo, quod super hoc negotio statuerint esse
ad majorem Dei gloriam viri doctrina &
pietate insignes, cum approbatione Supe-
rioris ad id electi. g Promissio autem præ-
dictæ abdicationis neque votum est, ne-
que solum propositum; sed simplex pro-
missio, ea conditione affecta, si ille per-
severaverit, & Superior illi injunxerit.
b Admoneatur itidem, si quæ habeat Be-
neficia Ecclesiastica, relinquenda esse eo-
dem modo, quo dictum est de aliis bonis.
i Immo ut gravissimis incommodis oc-
curratur, hujusmodi Beneficia, antequam
quis emittat Vota Simplicia Scholastico-
rum, omninò resignentur. l Prælegatur
etiam iis Novitiis, quorum intererit, sub

g Ex. c. 4. §.
1. 2. 3. & P.
3. c. 1. §. 7.
G. & §. 25.
& P. 6. c. 2.
H. & C. 2. D.
76.

b C. 3. D. 19.

i Ex. c. 4. §.
5.

l C. 1. D. 140.
& C. 5. D. 19.

eorum in Societatem ingressum, Decretum 17. Con. 7. circa administrationem, & abdicationem bonorum, ne quis potestea ignorantiam prætexere possit. *m*

m Con 7. D. 17.

3. Interrogetur præterea, an in opinionibus non communibus toti Ecclesiæ, & in scrupulis paratus sit se submittere iudicio Superiorum, aliorumve, quorum consulendorum illi potestatem fecerint; noveritque si postmodum contigerit huiusmodi consiliis nolle se accommodare, oportere eum domo egredi, nisi aliud Superiori videretur. *o*

De Opinionibus & scrupulis.

n Ex. c. 3. §. 11. 12. & D. & P. 3. c. 1. O. & C. 5. D. 50. §. 2. *o* Con. 1. D. 22.

4. Interrogetur etiam, an obedientem se exhibere in omnibus, quæ nostræ vocationis sunt, velit, subeundo qualvis poenitentias, quæ à Superiore fuerint injunctæ. *p* An contentus sit futurus, ut omnes errores & defectus ipsius Superioribus per quemcumque, qui extra confessionem eos acceperit, manifestentur; neque exceptionem juris famæ opponere; cui hac in parte renunciat; paratusque sit ad aliorum correctionem vicissim juvare, debito cum amore, & caritate aliorum defectus Superiori; etiamsi is non interrogaverit, manifestando. *q*

Et de Obedientia.

p Ex. c. 4. §. 33.

5. Demum ea omnibus proponentur, quæ postea aliquam difficultatem afferre possunt:

q Ex. c. 4. §. 8. C. 6. D. 32. & 34. C. 7. D. 80. §. 16. & Reg. M. Nov. 15.

De reliquis difficilioribus.

possunt : ut de animi promptitudine ad
serviendum Deo ubique , & in re quavis ,
de manifestatione conscientiae futuris
temporibus , de indifferentia ad Gradum
Societatis , ad quam indifferentiam omnes
omnino obligari se intelligant quarto
quodam voto in formula Votorum com-
muni per illa verba *promitto eandem Socie-
tatem me ingressurum* , ut scilicet Gradum
Coadjutoris Formati , vel Professi reci-
pian , prout Generalis Præpositus judi-
caverit. r

r C. 5. D. 5.
& 7. & 50. §.
1. & C. 7. D.
32. 39. & In.
ad Sup. c. 6.

S E C T I O I I I.

De examine particulari diversarum Classium.

*Examen Scho-
lasticorum.*

I. **Q**ui verò ad studia literarum aptus
creditur , interrogetur præterea ,
an velit se duci sinere circa eorum mate-
riam , modum , & tempus ; an , si habue-
rit opiniones discrepantes à communi Ec-
clesiæ sensu , eas dimittere , & sentire
cum Societate paratus sit ; an , si minimè
idoneus censeatur ut proficiat in literis ,
eo quod ingenio , vel sanitate corporis
destituatur , vel aliis defectibus laboret ,
laturus sit , se à Societate dimitti , solum
sci

scilicet omni voto ac promissione. s Non propterea tamen dimittendi passim sunt, qui post Biennii vota utcumque inepti deprehenduntur, sed quatenus explicabitur infra Part. 4. c. 7. Sect. 2. §. 6. Deinde qui literis operam dederunt, specimen earum in singulis facultatibus, quas didicerunt, præbeant coram designatis à Superiore, & postea Exhortationem unam quisque faciet. r

2. Si quis verò examinatus fuerit, ut sit Coadjutor Spiritualis, intelligat sic vacare se debere rebus Spiritualibus sui Status, ut in posterum nullo pacto alium Gradum procurare possit. u At à Coadjutore Temporalis petatur, an contentus sit futurus in officiis, ac ministeriis abjectis, cujuscumque rationis illa sint, paratus ad vitam omnem in eis exigendam; sibi persuadendo quod ea in re obsequium, & laudem præstat suo Creatori & Domino. Et hi quidem, quamvis pro ipsorum captu, in propria vocatione plenè instituendi sunt: poterunt tamen tempore aliquo exercitio corporali, aut labore manuum occupari, sejuncti tamen ab aliis. x

3. Si qui admissi sunt in Indifferentium classem, hi potissimum admonendi, quod nullo

s Ex. c. 7. §. 3. & P. 4. c. 6. §. 15. N. & C. 4. D. 67. & C. 5. D. 50.

r Ex. c. 5. §. 6. & P. 5. c. 4. §. 5. & C. 4. D. 67. & R. M. Nov. 22.

Examen Coadjutorum.

u Ex. c. 6. §. 5

x Ex. c. 6. §. 3. 4. & 6. 7. & R. M. N. 21. & Instr. 6. §. 4.

Examen Indifferentium.

nullo tempore, neque ulla ratione debent tentare ullo pacto potius hunc, quam illum Gradum in Societate, sed omnem sui ipsius curam Societati, vel Superiori ejus relinquere, ut dictum est supra.

7 Ex.c. 5. §. 8.
& c. 8.

SECTIO IV.

De aliis post Examen prestandis.

*Exercitia Spiritu-
alia & mani-
festatio conscien-
tia.*

I. **I**N his autem omnibus proponendis & declarandis paulatim procedatur; ut qui examinatur, res omnes nostri Instituti, juxta suum Gradum, bene percipiat, ad suam majorem satisfactionem & stabilitatem. Tum si antequam admitteretur in Societatem spiritualia exercitia non fecit, hoc primum Experimentum aggrediatur; & juxta Exercitia suo tempore generaliter confiteatur; nisi ante ingressum fuerit alicui de Societate generaliter confessus: tunc enim satis erit si ab eo tempore generalem confessionem incipiat; & eodem tempore conscientiam suam Superiori aperiat, aut intra aliquot menses, (si Superiori differendum videtur) eidem, aut alii per eum delegato, totius vitæ rationem integram, vel certè rerum majoris momenti reddendo: & si ab aliqua censura, virtute nostrorum privilegiorum, abso-

absolutus fuerit, admoneatur, quod si non perseveraverit, in eandem reincident. Declaretur etiam illi, si quæ Vota, cum adhuc esset in seculo, emisit (præterquam Religionis determinatæ) in nostra Societate tandiù suspensa esse, dum ipse in Societate manserit; quod si recesserit, eadem obligatione teneri, qua ante ingressum tenebatur. *z*

z. Postremò in libro ad id designato, quem penes se Procurator habere debet, scribatur quidquid unusquisque domum attulerit, cum subscriptione ejus, qui examinatus est; Allata verò alicubi separata conserventur, quousque biennio expleto consueta Vota emisit. *a* Neque toto hoc tempore quidquam exigatur in usum Collegii vel Domus Societatis ab ejus tutoribus, aut parentibus, quamdiu non est Scholasticus approbatus; ut cum majori libertate in Domino possint juvari, & corrigi, cum oportuerit; *b* multòque minus hoc tempore ulla Legitima exigatur, aut applicetur, vel ea de re agatur. Quod si quis maturior erit ætate, cujus bona vel à nullo dependeant, vel exigi, ac recuperari sine offensione, ac difficultate possint, referet ad Præpositum Generalem Provincialis, an permittenda illi sit dispositio ante biennium. *c*

z Paul. III. p. 40. & Ex. c. 4. §. 10. & 36. & P. I. c. 4. §. 6. & C. I. D. 132. & C. 4. D. 67. & Reg. M. N. 15. & 23.

Admissorum bonorum absumenda.

a Ex. c. 4. §. 4. & P. I. c. 4. §. 6. & R. M. N. 25. & R. Proc. 7. & In. 6. §. 6.

b In 6. §. 6.

c Or. c. §. 10.

*Consignanda
scripto Ingressus
& Examen.*

*d P. r. c. 4. §.
6. & R. M. N.
26.*

*Quatenus cum
aliquibus dis-
pensandum.*

*e P. r. c. 4. §.
6. & C. 4. D.
67. & R. M.
N. 23. 24.*

f In 6. p. 3.

3. In alio verò libro, quem Magister Novitiorum apud se habebit, notabitur dies & annus ingressus uniuscujusque in primam Probationem, & quod contentus sit observare omnia ei proposita, cui pariter Novitius subscribet. Et cum aliqui in Coadjutores temporales, aut indifferentes admittuntur, speciatim id scripto declaratur, quod examinatus manu sua subscribat, vel alius pro ipso, si scribere nescit.

4. Quod de primò experimento spiritualium Exercitiorum dictum est, ita intelligendum; ut si cujusquam valetudo, vel aliqua temporis aut personæ ratio persuaserit, non esse longius prædicta mentalia Exercitia continuanda, antequam Exercitia aggrediatur, per quatuor, vel vel quinque dies vacare, & separatim recreari poterit: vel si Magistro Novitiorum videretur, facta Confessione generali, & peractis Exercitiis primæ hebdomadæ, etiam ad convictum admitti. Sed quando hæc relaxatio longius ob valetudinem, aut aliam rationem protrahenda Magistro Novitiorum visa fuerit: poterit sumpta Eucharistia etiam ad communem convictum admitti, & ubi firmiter fuerit, sua Exercitia peraget. Dispensatio verò prædicta in Exercitiis spiritualibus non crebrò usurpanda, cum ea sint præcipuum Experimentum f

CAPUT V.
De Secunda Probatione.

SECTIO I.

De ejus Tempore, Loco, &
Vestitu.

1. **P**remissis Probationibus, quæ proximo capite relatæ sunt, admittuntur Novitii ad cohabitandum cum aliis, & spatio biennii probantur. Quod quidem spatium metiendum est à die, qua quis in Societatis Domum à Provinciali primam Probationem inchoaturus in Sociorum numerum admittitur, in quacumque demum Domino, vel Collegio id fiat. *b*

2. Hoc autem biennii tempus ita necessario explendum est, ut solius Præpositi Generalis judicio, ex causis non levis momenti, & quidem rarò, contrahi possit. *c* Sed hujus facultatis usus illi interdictus est in ordine ad Vota Simplicia Scholasticorum, per quæ veri Religiosi constituuntur; *d* permissus verò in ordine ad emittendam Professionem, cujus unius videtur posse ingruere necessitas. *e*

3. Hæc

Biennium Novitiatu.

a Ex. c. 1. §. 12. & c. 4. §. 16. & 41. & c. 6. §. 8. & P. 4. c. 3. §. 3. & c. 4. §. 5. & P. 5. c. 4. §. 3. & 6. & c. 2. D. 14. & In 6. §. 5.

b C. 7. D. 98. & R. M. N. 26.

Quæ ejus dispensatio permittitur.

c P. 5. c. 1. C.

d C. 5. D. 12. & 13.

e C. 5. D. 13. & 63.

*Et in jungenda
Probatione cum
studiis litera-
rum.*

*f P. 4. e. 3. §.
2. & C. 2. D.
14. & Reg.
Prov. 38.*

*Quid prestan-
dum cum Novi-
tiis in Collegiis.*

*g Reg. Prov.
38. & Præf.
Spir. 11.*

*Coadjutores
temporales quan-
do educendi.*

*h In 6. §. 5. &
Or. c. 1. §. 16.*

*Vestes Novitio-
rum qua?*

3. Hæc tamen non obstant, quominus cum aliquibus ob peculiare rationes dispensari possit, ut in secundo probationis anno, ante emissa substantialia Religionis Vota, literarum studiis dent operam, habitatione personarum, locorum, & temporum. Quæ dispensatio erit solius Provincialis ex Commissione P. Generalis. *f*

4. Sic autem dispensati seorsum à Collegialibus esse debebunt, sub cura Sacerdotis ad id designati à Provinciali; qui Sacerdos vicem Magistri Novitiorum gerat: servabuntque, quantum studia patiuntur, quæ Novitiis præscripta sunt; cujusmodi erit, ut per dimidiam horam vesperi orent; sed iis tantum diebus, quibus à studiis vacaverint. *g*

5. Coadjutores autem Temporales, ut nulla ratione è Novitiatu extrahendi sunt, nisi per annum integrum in eo fuerint, & benè satisfecerint: ita in Collegiis, suum quasi Magistrum in spiritualibus habeant; & cum ad Vota sunt admittendi, per mensem ad Novitiatum revocentur; aut saltem ubi sunt, per idem tempus se colligant: nulloque modo ante finitum biennium publicis Officiis exponantur. *h*

6. Hoc Novitiatu tempore non sumi-
tur

tur habitus ullus certus Societatis; sed discretioni ejus, qui præest, relinquitur, an cum iisdem vestibus, quas ex sæculo tulerunt, incedere sint permittendi, an cum aliis eas permutari oporteat. Ceterum convenit, ut qui probantur, vestitus ratione ad mortificationem, & abnegationem sui juventur. i

S E C T I O II.

De Separatione Novitiorum ab Externis & Domesticis.

I. **I**N universum loquendo, qui probantur in Domibus Societatis, non modò à studiis literarum vacare debent, quò magis in virtutibus, ac devotione proficiant; Sed cum tanti referat ab omnibus imperfectionibus, & quibusvis impedimentis majoris spiritualis profectus eos removeri; multum ad id conferet, omnem communicationem per verba & scripta ut abjiciant cum iis, qui in proposito sibi Instituto tepescendi causa esse possent: & si aliquis perturbaretur ab hominibus, qui in via spiritus non benè procedunt; videat Superior, num eundem in alium locum transmitti expediat, ubi divino

i Ex. c. 1. §. 13. & F. & P. 1. c. 4. §. 4. & P. 3. c. 2. C. & P. 6. c. 2. M.

Novitiis à Studiis, & Externorum ommercio segregandi.

l Ex. c. 7. §. 1. & P. 3. c. 1. §. 27. & C. 2. D. 14.

vino obsequio commodiùs insistat. Igitur cum iis duntaxat personis agere permittendi sunt, & de iis rebus, quæ juvent in divino obsequio ad propositum sibi finem. Quod si aliquando permittenda viderentur colloquia cum consanguineis, vel amicis sæculi, id coram aliquo à Superiore designato fiat: nisi ob particulares causas is, qui supremam curam habet, aliud statueret. Sic etiam neque scriberent, neque acciperent literas, quas Superior non permiserit videritque. *m* Et curandum est, ut omnem carnis affectum erga sanguine junctos exuant: utque loquendi modus sentiendi modum juvet, sanctum est consilium ut assuescant non dicere quod parentes, vel Fratres habeant, sed quod habebant. *n*

m Ex. c. 4. §. 6.
& P. 1. c. 4.
§. 4. & P. 3. c.
1. §. 2. B. &
R. M. N. 50.
& 52. 53.
n Ex. c. 4. §.
7. & C.

*Ne indifferentes
eum Domesticis
agent.*

o P. 1. c. 4. §.
4. & P. 3. c.
1. §. 2. 3. &
D. & Reg. M.
N 54.

p C. 1. D. 127.
& C. 2. D. 11.

2. Immo neque domi promiscuè cum omnibus agent, sed cum iis tantùm prudentibus & maturis, qui à Superiore præscripti fuerint: quorum exemplo, & spiritualibus colloquiis ædificationem accipiant, non autem offensionem; & proficiant in Domino. • Et quò faciliùs hujusmodi segregatio procederet, Statutum est; ut Domus Probationum omninò essent distinctæ, aut etiam separatæ à Collegiis. *p*

2. Quin

2. Quin etiam ut plurimum Novitios inter se conversari non convenit; sed silentium invicem observare, nisi in rebus, in quibus loqui necesse sit. Sic etiam si duo in eodem cubiculo lectulos suos habeant, alter eorum hujusmodi sit, ut minime dubitetur, quod alter ejus Societate proficiat. ¶ Immo terni aut quaterni in cubiculis, antiquiores cum recentioribus permixti, manere debent, etiam interdiu, non in aula, quæ communibus tantum conventibus & exercitiis destinata est. ¶ Demum Novitii non sunt ut plurimum assignandi in Socios nostris, qui adeunt Domos sæcularium. Nec debent habere officia publica, in quibus necessarium sit agere cum Externis. ¶

Nec indiscriminatim inter se.

¶ P. 3. c. 1. D.

¶ P. 3. c. 1. D.
& Or. c. 2. §.
8. R. M. N. 51.

¶ R. M. N. 53.

SECTIO III.

De Exercitationibus communibus Novitiorum.

1. **S**ed ne majus periculum Novitiis ab otio sit, quam timeretur ab ipsa turba, exercendi sunt in omni Religiosæ vitæ officio juxta Mag. Novit. Regulas; ubi describitur exactè ordo servandus in Domino Probationis, ea temporis partitione ad-

Ordo servandus.

z P. 3. c. 2. §.
4. & C. 2. D.
28. C. 3. D.
31. R. M. N.
61. 62. & 68.
& seq.

*In quibus eru-
diendi.*

x Ex. c. 4. §.
41.

y P. 3. c. 1. §.
20.

*Quantum tem-
poris Orationi
tribuendum.*

adhibita; ut cum multum orationi, lectio-
ni, examini conscientiae, collationibus
spiritualibus, aliisque piis exercitationi-
bus tribuatur; non desint tamen opportuna
quaedam mentis avocamenta in labore ma-
nuum, aut recreatione post cibum, quae
piis sermonibus tota traducitur.

2. Porro ut universim procuranda hoc
tempore continuum puritatis ac virtutum
augmentum, & inflammata in Domino
desideria multum in hac Societate Divinae
Majestati serviendi; x ita speciatim prae-
scribitur, ut explicetur singulis hebdo-
madibus Doctrina Christiana, ac modus
bene, & cum fructu confitendi, commu-
nicandi, Missam audiendi, & in eadem
ministrandi, orandi itidem, meditandi,
& legendi, pro captu uniuscujusque, tra-
datur: cureturque non solum ut addiscant,
quae conveniunt, sed etiam ut memoria
teneant, & exercent, quae didicerint:
omnesque suum tempus rebus spirituali-
bus impendant; & devotioni quaerendae,
pro mensura gratiae Dei ipsis communica-
tae, insistant. y

3. Sed ut in tanta rerum varietate certa
& communi aliqua lege procedatur: sum-
mo mane integram horam Orationi men-
tali, aut vocali, aut meditationi dent,
juxta

juxta cujusque captum: & præter consueta etiam conscientiae examina, singula per horae quadrantem duratura, paulò ante cœnam per semihoram orationi vacabunt.

z Hoc autem orandi tempus cum particularibus augeri, vel minui poterit, dummodò ad duas horas ordinariè non obligentur. a Præterea licet Nostri præscribendum non sit, ut omnes in eundem locum orationis causa conveniant; cum Novitiis tamen in oratione ante cœnam dispensari poterit. b

4. Idem confiteantur oportet, & Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum sumant octavo quoque die; & si Sacerdotes sunt, crebrius Missæ sacrificium offerent. c Quod si intra designatum tempus ad Confessionem non accederent, subtrahatur eis cibus corporis, donec cibum spiritus sumant. d

5. Juvandi etiam exercitamentis obedientiæ, paupertatis & abnegationis sui, eosdem tentando, eo modo quo Dominus Abraham tentavit; in eo tamen mensura juxta uniuscujusque vires, ut discretio dictabit, servetur. Et licet utrumque bonum sit rogare, & jubere; nihilominus in initiis magis proficiet aliquis si jubeatur, quàm si rogetur. e

6. In

z R. M. N. 69.
& 73. & 77.
78.

a C. 1. D. 97.

b C. 1. D. 98.
& C. 4. D. 59.

c Ex. c. 4. §.
25. & P. 3. c.
1. §. 11.

d P. 3. c. 1. Q.
& R. M. N. 9.

Abnegatio sui.

e Ex. c. 4. §.
28. 29. 30. &
D. & P. 3. c.
1. §. 15. & N.
& V. & R. M.

N. 42.

Mortificatio exteriorum.

f P. 3. c. 1. §. 1. & c. 2. §. 1. 2. & 5. & P. 6. c. 3. §. 1. & P. 10. §. 10. & R. M. N. 43.
g R. M. N. 40.
h P. 3. c. 1. §. 4. & 12. & R. M. N. 48.

Quid generatim in his servandum.

i Ex. c. 4. §. 9. & 16. & R. M. N. 27.

l Ex. c. 4. §. 9. & 16. & P. 9. c. 3. §. 8. & E. & R. M. N. 37. 38. 39.

6. In pœnitentiis advertendum, ne nimius hujusmodi rerum usus tantopere vires debilitet, ut postea ad ministeria nostri Instituti inutiles reddantur; nec contra tanta in illis sit relaxatio, ut fervore spiritus refrigescente, humani ac inferiores affectus incallescant. *f* Mortificationes autem publicæ ne fiant, nisi ordinariæ. *g* Dabitur etiam opera, ut Novitii diligenter instituantur in religiosa modestia juxta Constitutiones & Regulas. *h*

S E C T I O IV.

Experimenta Societatis peculiaris.

1. **P**RÆTER hæc communi quodammodo jure Novitorum usurpata, sex Experimenta in Societate requiruntur; de quibus in genere dicendum est, præcipuam Novitiatus partem in his probationibus positam esse. Poterunt tamen ea anteponi, postponi, & mitigari, habita ratione personarum, temporum, & locorum, tum etiam in alia permutari, prout Superior judicaverit. Qui in permutatione, & notabili moderatione, pariterque in dilatione ultra primum annum, consulat Provinciale. Superior etiam curet, ut hæc probationes debitis spatiis distinguantur.

distinguantur, ut corpore & spiritu recreentur. Curabit etiam, ut bonum testimonium habeant ab ijs, penes quos Experimenta subierint. *m* Demum cum hæc Probatio non fit in Domo Probationis, sed in Domibus Professis, aut Collegijs, sit aliquis, qui Novitiorum peculiarem curam gerat: ubi in recreatione separati sint, adjunctis aliis, à quibus in Domino adjuvari possint. *n*

m Ex. c. 4. §. 18. & seq. & R. M. N. 38.

n R. M. N. 34.

2. Primum experimentum est in spiritualibus Exercitiis mensem unum, plus minus, versari; quæ tradentur ordine præscripto in Exercitiorum libro, juxta cujusque dispositionem & captum; ut inde, præter alia, certam, ac nostro Instituto consentaneam, mente, & voce orandi rationem habeant. *o* De hoc experimento vide dicta supra Cap. 4. §. ultimo.

o Ex. c. 4. §. 10. & P. 3. c. 1. §. 20. & R. M. N. 28.

o Ex. c. 4. §. 10. & P. 3. c. 1. §. 20. & R. M. N. 28.

3. Secundum est servire in uno, vel pluribus Xenodochiis per mensem alium, eritque Magistri dispicere quid magis expediat, an Nostros ibidem cibum capere, & dormire; an verò per aliquot horas quotidie ministerium ægris impendere; idemque curabit ne nimius fervor in hac probatione Nostrorum valetudini officiat. *p*

p *In servire Xenodochiis.*

p Ex. c. 4. §. 11. & R. M. N. 29. 30.

4. Tertium est peregrinari mensem alium sine pecunia, ostiatim pro Christi

p *Peregrinatio.*

D amo-

amore mendicando : ut incommoditati comedendi , & dormiendi assuescant ; & ut omni spe abjecta , quam in pecuniis , & rebus aliis creatis possent constituere , eam integrè , & vera cum fiducia in Domino

¶ Ex. c. 4. §. 18.

constituant. ¶ Sed advertendum , ne imbecilles , aut tenerioris ætatis his peregrinationibus notabile detrimentum patiantur : aut fiant asperiore hyeme , vel æstate : dabunturque illis litteræ patentes , & cum opus fuerit , etiam particularis instructio. ¶

¶ R.M.N. 32.

Ministeria humilia.

5. Quartum est post ingressum in Domum , omni cum diligentia & sollicitudine , in variis officiis abjectis , & humilibus se exercere , promptius ea suscipiendo , à quibus sensus magis abhorrebit ; curandum tamen , ne nimia corporis fatigatione spiritus obruatur : & in Scholasticis fiat potius ad propriam cujusque abnegationem quam pro domestica aliqua necessitate. Dum autem hæc probatio fit in Domo Probationis ; vacabit , qui ita probatur , ab aliis exercitiis aliorum Novitiorum , exceptis Conferentiis , & Exhortatione ordinaria. ¶

¶ Ex. c. 4. §. 13. & 28. & R.M.N. 33.

Catechesis.

6. Quintum est doctrinam Christianam pueros , & alios rudiores homines publicè , vel privatim , juxta personarum proportionem , docere , quod est proprium nostri Instituti. ¶

¶ Ex. c. 4. §. 14. & R.M.N. 35.

7. Sex-

7. Sextum est, postquam in probationibus bonæ ædificationis specimen præbuerint, ulterius ad prædicandum, vel confessiones audiendas progredi; quod de idoneis intelligendum est; & ne tanquam ordinarii Operarii, sed brevi tempore, & ad probationem his ministeriis admoveantur. « Ut ministerio autem concionandi assueſciant, uno die cujusque hebdomadæ exercebuntur in Tonis; ad quos tamen Coadjutores non convenient. »

8. Ut hæc omnia melius procedant; quin & tota vita tutius, ad laudem Domini nostri, interiùs dirigatur: necesse est, qui admittuntur, saltem intra aliquot menses ab ingressu, sub sigillo confessionis vel secreti, vel quacumque ratione eis placuerit, conscientiam suam, totiusque antea actæ vitæ rationem Superiori, vel ejus delegato manifestare. Tum sexto quoque mense ab ultima manifestatione eandem repetent de iis, quæ postmodum acciderunt: & ab ultima generali confessione incipiendo, generaliter confitebuntur. Quod quidem servandum est annis consecuturis, donec Gradum seu Professi, seu Coadjutoris formati assequantur. Hoc autem primo biennio præterea quolibet semestri relegantur literæ Apostolicæ, Examen, &

Concionari.

« Ex. c. 4. §. 15. & R.M.N. 36.

« Ex. c. 4. §. 25. & R.M.N. 60. & 76.

Reddenda conscientia ratio, & Examen repetendum.

y Paul. III. p. 11. & Jul. III. p. 63. & Ex. c. 4. §. 34 & c. & R. M. N. 63. & seq.

Regulæ, interrogenturque singuli, an sint illis contenti, viresque sibi animi & corporis suppetere sentiant ad vivendum, moriendumque in Societate. y

S E C T I O V.

De Magistro Novitiorum.

Dotes Magistri Novitiorum.

1. **H**Æc porrò, quæ instituendis Novitiis diligenter admodum sancita sunt, ut suum exitum sortiantur, Magistri Novitiorum operam maximè exposcunt. Is igitur eligendus est vir fidelis, & in spiritualibus versatus; qui eos doceat quomodo & interiùs & exteriùs se habere debeant, & ad id eos hortetur, & in memoriam redigat, & amanter admoneat; quem omnes, qui in probatione sunt, diligant; ad quem in suis tentationibus confugiant; cui confidenter sua omnia detegant; & à quo consolationem, & auxilium sperent in Domino. z

z P. 3. c. 1. §. 12. & k. & R. M. N. 2. & 8.

Obligaciones.

2. Idem, cui hæc cura demandata fuerit, rem magni momenti sibi esse commissam intelligat; quandoquidem ex prima Novitiorum institutione pendet majori ex parte eorundem profectus, & spes nostræ Societatis in Domino; curetque, ut in dies, per studium propriæ perfectionis, instrumentum aptius ad eos juvandos reddatur. a

a R. M. N. 1.

3. In Domibus Probationis separatis habeat etiam Regulas, & Facultates aliorum Rectorum, exceptis iis quæ Novitiatui non conveniunt. *b* Immo quando absoluto triennio Superiores abire Magistratu jubebantur, semper Summi Pontifices, quorum Decretum illud fuit, ab eo immunes esse voluerunt Novitiorum Magistros: quos ab alio etiam exemerunt, quo interdicebatur, Superioribus subditorum confessiones audire. *c*

Jura eorum qui sunt Rectores.

b R. M. N. 3.

c C. 5. D. 64. & Brev. Innoc. X. 1. Jan. 1646. & Br. Urban. VIII. 31. Aug. 1639.

4. In Domo conjuncta Magister Novitiorum erit subordinatus Præposito, vel Rectori, non tamen Ministro. *d* Idem etiam pœnitentias in Novitiatu tantum suis Novitiis imponere poterit. *e* Habeat potestatem ordinariam absolvendi Novitios à casibus reservatis, nisi ejus Superiori aliter videretur. *f*

Et eorum qui non sunt Superiores.

d R. M. N. 3. 5.

e R. M. N. 6.

f R. M. N. 7.

5. Habeat socium Sacerdotem à Provinciali designatum, cujus conficiendæ sunt Regulae, & aliquem Fratrem manufactorem Novitiorum. *g*

Ejus Socii.

g R. M. N. 4.

& C. 11. D. 36. §. 2.

6. Versatum esse oportebit in lectione librorum spiritualium, eorumque potissimum, qui in ipsius Regulis indicantur. Novitiis autem eos tantum legendos tradet, qui nostro Instituto conveniunt. *h*

Libri ab eo legendi & concedendi.

h R. M. N. 8.

7. Lectiones fiant de his, quæ ad Institutum

Exhortationes qua.

tutum pertinent ; oporteret tamen explicat^otionem Regularum , si fieri posset , intra biennium absolvi ; neque idcirco alterius generis Exhortationes interdiciuntur : immo expedit interdum mutari materiam ad levandum tædium. Modus autem sit facilis, & accommodatus ad Novitiorum animos incitandos. ;

§ R.M.N.44.
& In.16. §.1.

*Novitios per-
spectos habeat.*

Omnes perspectos habeat , ut magis illis prodesse possit ; ad quod juvabunt frequen-
tia & privata cum illis colloquia ; quorum magnam esse utilitatem sciat. l

l R.M.N.47.

*In dimittendis
multum ejus
judicio tribuen-
dum.*

9. Provinciales in demittendis Novitiis Magistri judicium magni faciant ; nec se in dimittendo difficiles exhibeant , cum id Novitiorum Magister , causis adhibitis , proponet. m Reliqua spectantia ad Offi-
cium Magistri Novitiorum aut allata , aut indicata sunt proximè , dum de prima & secunda Probatione ageretur.

m In. 6. §. 2.

*Quoties, & de
quibus ad Su-
periores scribet.*

10. Scribet ad Generalem tertio quoque mense ex Europa ; ex Brasilia , & Nova Hispania bis in anno ; ex Indiis semel ; & præterea quoties necessitas urgebit. Mate-
ria verò erunt , quæ accidunt majoris mo-
menti ; & illa potissimùm , in quibus Provincialis admonitus , vel non providet , vel providere nequit. n Ad Provinciale verò sexto quoque mense scribat , an ali-
quis

n Form. scrib.
§. 7. 8. 9.

C A P. VI. *Señ. I.* 55

quis inutilis videatur nostro Instituto; & de singulis sub finem biennii quid ipse sentiat; ut supra dictum est. Si verò fuerit etiam Rector, scribet frequentius, ut infra cum de Officio Rectoris dicetur.

R.M.N. 56.

57.

C A P U T V I.

De Votis Simplicibus Religiosis tum ante, tum post expletum Biennium.

S E C T I O I.

De Votis non expleto Biennio.

I. Um præter communem morem Biennium integrum transigendum sit, antequam Novitiatu expleto, per simplicia Coadjutorum & Scholasticorum Vota, Nostri fiant Religiosi; ad solatium spirituale, & uberius meritum illorum, qui sic probantur, permitti eis à Superiore poterit; ut consue:ta formula non tamen in cujusquam manibus, sed in secreto animi sui, Vota prædicta emittant: & ad memoriam conservandam obligationis factæ, unum scriptum ejus, quod Deo promiserunt,

Cur, & quomodo hæc Vota emittantur.

a Ex. c. 1. E. &
P. 3. c. 1. T. &
P. 5. c. 4. §. 6.

*Cujus facultate
emittantur,
& quid ad ea
consequatur.*

b P. 3. c. 1. T.
& Con. 2. D.
14. & Con. 4.
D. 62. & R. M.
N. 55.

c Con. 12.
Act. 39.

d P. 2. C. 1. A.
& C.

penes se retineant, alterum Superiori tradant; quin etiam in libro aliquo horum memoria honestas ob causas asservetur. *a*

2. Ad hæc verò emittenda Vota Novitii compellendi non sunt, nec instigandi.

Quin primo anno solus Provincialis, rematurè considerata, facultatem ad ea nuncupanda dare poterit. At qui emiserint, postea bis in anno statutis diebus tempore Novitiatus, seorsum ab aliis, qui biennium expleverunt, ipsi simul inter se illa renovabunt. *b* Quam autem obligationem inducant hæc Novitiorum vota, declarandum à P. N. Generali. *c* Id certum est his obstrictos difficilius dimitti debere à Societate, nec nisi Provinciali consulto. *d*

S E C T I O II.

*De Votis post biennium. A quibus
& quorum facultate hæc Vota
emittenda.*

*Prærequisita in
Votantibus.*

1. **E**Xactis duobus annis Probationis, qui se perpetuò obediens exhibuerunt, & in sua conversatione, & variis experimentis ædificationem præbuerunt, & magna cum humilitate pœnitentias pro erratis, & negligentis injunctas sibi erunt, *fi*

si ipsi & Societas contenti fuerint, ad eorum majus meritum, & stabilitatem Vota simplicia Paupertatis, Castitatis, & Obedientiæ emittent, cum promissione Societatem ingrediendi. *e* Hæc autem promissio infra Sect. 3. §. I. & Sect. 7. §. I. explicabitur.

e Ex. c. 4. §. 41.
& c. 7. §. 1. &
P. 5. c. 4. §. 3.
& 6. & C. 9.
D. 39. §. 1.

2. Quod si, expleto probationis tempore, contentus quidem Novitius est, & exoptat se in corpus Societatis admitti; verum Societas dubitat de ipsius talento, vel moribus: securius erit in alium annum, vel tempus, quod videbitur, id prorogari; donec utrique parti plenè in Domino sit satisfactum. *f*

Quid agendum cum iis qui non satisfecerint.

f Ex. c. 4. §. 43. & P. 5. c. 1. §. 3. & C.

3. Quare Magister Novitiorum diligenter observare debet in toto Probationis decursu, an ineptus aliquis, aut inutilis nostro Instituto probabiliter futurus sit; & in Scholasticis præterea, ut ex eorum ingenio speretur, eos in literis profecturos. In quo major habenda est ratio boni communis ad gloriam Dei, quàm particularis cujusque. Quid autem sentiat hac in re, ad minimum sexto quoque mense ad Provinciam scribat, ut ipse provideat. *g* Rursumque ad eundem scribat, ut cum illius facultate consueta Vota Societatis emittant, aut diutius probentur, aut dimittantur. *h*

Magistri Novitiorum cura.

g P. 5. c. 2. §. 5. & R. M. N. 56.

h R. M. N. 57.

4. Per-

*Et Provincia-
lis.*

*z P. 2. C. 1. C.
& R. Prov. 41.*

l In. 6. §. 2.

*Penes quem sit
facultas admit-
tendi ad hac
Vota.*

*m P. 5. C. 1. §.
2. & P. 9. C. 3.
§. 1.*

*n Greg. XIV.
p. 281.*

o P. 5. C. 1. §. 2.

4. Pertinet enim ad Provinciale diligenter dispicere, ut qui minus idonei ad nostrum Institutum, & tandem aliquando dimittendi videntur, intra biennium Probationis dimittantur. *z* Quo in negotio, rejectis ineptorum Patronis, Magistri Novitiorum iudicium magni faciat; nec se difficilem in dimittendo exhibeat: neque enim necessario præmittenda consultatio est, aut expectandæ graves culpæ, ut Novitius dimittatur. *l* De potestate autem contrahendi biennii tempus requisitum ad Vota Scholasticorum, aut Professionem, vide quæ dicta sunt supra Cap. 5. Sect. 1.

5. Extra controversiam est, penes Præpositum Generalem primariam facultatem esse admittendi ad Vota post biennium; *m* nec referri debere ad Capitula, seu Congregationes, ut aliqui contendebant. *n* Quia tamen Generalis tam variis locis interesse non potest, aliis de Societate eam partem hujus facultatis communicare poterit, quæ ad totius hujus corporis bonum facere videbitur; *o* & re ipsa ordinariè & absolutè eam communicabit Præpositis Provincialibus; nec repugnat eam tribui Præpositis localibus, vel Rectoribus, & aliis Visitoribus, aut Personis insignibus: immo aliquo in casu alicui, qui de Societate non esset,

esset, ut Episcopo, vel Personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ: cum nullus ex Professis ejusdem Societatis eo in loco, ubi aliquis ita est admittendus, inveniretur. *p*

6. Non habet verò Provincialis ordinariam facultatem, ut admittat ad Vota hæc ante 17. ætatis annum expletum: & irrita sunt, si secus fiat: *q* quamquam prima Renovatio Votorum post annum 17. expletum habet vim primæ & validæ nuncupationis. *r* Quod ad Generalem attinet; licet is ex Constitutionibus habeat facultatem dispensandi, ut ante 14. completum (quæ ætas ordinario jure requiritur) admittatur ad Probationem; unde facile inferri posset, penes eundem esse etiam potestatem admittendi illum, cum quo dispensaverit, ad Vota Religionis post biennium, atque adeò ante 16. completum; tamen ex Conc. Trid. *s* universaliter interdictum est, ne quis professionem Religiosam validè emittere possit, antequam expleverit 16. ætatis annum; quod Decretum etiam in Votis Scholarium servandum est.

p P. 5. c. 1. B.
& Reg. Prov.
65.

Limitatur Provincialibus.

q C. 8. D. 35.

r C. 12. D. 13.

s P. 1. c. 2. §.
12. & c. 3. K.

s Sess. 25. de
Reg. c. 15.

SECTIO

S E C T I O I I I .

Quo pacto emissuri Vota instruendi sint.

*Præmonendi de
Obligatione
quam contra-
hant.*

1. **S** Ed ante hanc admissionem ad Vota admonendi sunt omnes, quod Votis post biennium emissis non poterunt sine facultate Generalis à Societate discedere, sub pœna excommunicationis ipso facto incurrendæ, etiamsi ad aliam Religionem transirent. * Explicetur etiam ipsis apertè (quod & initio, & sexto quoque mense factum esse oportuit) promissionem illam ingrediendi Societatem, quæ fit in formula Votorum esse Votum, quo obligantur ad recipiendum Gradum Coadjutoris Formati, vel Professi, prout Generalis Præpositus judicaverit. * Doceantur præterea, Renovationes Votorum, à se deinceps de more Societatis faciendas habere vim primæ nuncupationis; si fortè ex aliquo defectu prima Vota vim suam non obtinuerint. y

* Pius V. pag. 100. &c.

* Ex.c.7. §. 1.
& P.4.c.4.E.
& P.5.c.1.A.
&c.4.E.&C.
4.D.4.5.&7.
& 50. & In.
ad Sup.c.6. §.

y C.8 D. 22.
& C.12.D.13.

*Peculiariter
Scholastici &
Indifferentes
examinandi.*

2. Qui verò in Scholasticos admittuntur, interrogentur: an velint se duci finire circa ea, quibus studere debent, ac studiorum modum, & tempus; &, an contenti futuri sint eodem modo, atque alii, in Collegio agere; nullisque privilegiis aut præ-

roga-

rogativis minimum omnium, qui in eo fuerint, anteire, omnem sui curam Superiori relinquendo. & Qui verò ut Indifferentes admissi sunt, de quibus in Exam. c. 1. §. 11. & c. 8. non relinquendi post biennium Novitiatus in eo gradu; sed determinentur ad aliquem aliorum, nempe vel Scholastici, vel Coadjutoris Temporalis, prout expedire judicabitur. *a*

3. Considerandæ præterea sunt Literæ Apostolicæ, Examen, & Regulæ: reddenda etiam conscientia ratio: & præmittenda Confessio Generalis postremi semestris; ad quam melius instituendam, seseque in prima deliberatione confirmandos, per unius hebdomadæ spatium ad spiritualia Exercitia se colligent. *b* Et si Superiori videbitur, per triduum ostiatim pro Christi Domini nostri amore mendicent: ut contra quàm est communis hominum sensus, ad divinum obsequium & laudem magis se possint submittere: ut etiam magis sint dispositi ad id ipsum faciendum, quando illis injunctum fuerit. *c*

4. Formula, sub qua emittenda sunt hæc vota post biennium, legitur in Constitutionibus Part. 5. cap. 4. §. 4. ibidemque §. 3. & l. D. subditur: Ut hoc Votum soli Deo offertur, & non homini, ita nemo id ad-

z Ex c. 7. §. 3.
& 4. & R. M.
N. 80. & c.

a C. 4. D. 52.

Quid præstandum immediatè ante ipsa Vota.

b Ex. c. 4 §. 41.
& R. M. N. 57.
63. 67.

c Ex. c. 4. §.
27.

Ritus nuncupationis Votum.

admittit. Propterea in nullius manibus fieri dicitur ; in Sacro tamen coram aliquibus Domesticis , non tamen inter eos , qui tum fortè Vota renovarent , nuncupatur ; & sanctissimum Christi corpus à Vovente

d P. 5. c. 4. §. 3.

4. & R. Prov.

66. & R. M. N.

57.

e Ord. c. 1. §.

12.

f C. 5. D. 4. &

C. 9. D. 39. §.

5.

*Servanda scriptura
to Votorum memoria.*

fumitur , *d* nisi Sacerdos fuerit ; nam is ex antiqua consuetudine , quo primùm die elapso biennio Vota emittit , celebrare solet. *e* Adverte , licèt hæc vota soli dicantur Deo offerri , & non homini ; non tamen sequi Scholasticos ea edentes , in Societatem ipsam non admitti ; ut ex pluribus locis Bullarum , & Constitutionum patet. *f*

§. Post emissa hujusmodi vota , in Libro ad hoc destinato , eorum memoria , iustas ob causas , debet asservari : & qui emisit , subscribat se tali die , & anno emisisse vota , & clarè intellexisse vim promissionis factæ ingrediendi Societatem hanc esse , quod maneat obligatus ad eam indifferentiam , de qua supra §. 1. dictum est. Subscriptionis autem hujus forma petenda à Reg. 57. Mag. N. *g*

g P. 5. c. 4. G.

& C. 5. D. 50.

§. 1. & R. M.

N. 57.

SECTIO

S E C T I O I V.

*De Effectibus horum Votorum in
communi.*

I. Resultant ex hujusmodi Votis plures effectus morales, seu legales; quorum alii referuntur ad Vota in genere, alii ad eadem in particulari. Effectus in genere sunt 1. licet hæc Vota simplicia sint; & qui ea emisserint, ut ex ipsa formula constet, aliqua ratione extra Societatem dicantur; quatenus hæc, acceptione in Constitutionibus magis propria, Professos, & Coadjutores Formatos duntaxat continet, tamen verè in corpus Societatis cooptati dicuntur: nec modò illius meritorum & Privilegiorum, non secus ac Professi participes efficiuntur; sed verè, & propriè Religiosi sunt, & nominari debent; cùm Vota substantialia Religionis nuncupaverint, Sedique Apostolicæ immediatè subjecti, & à quorumvis Ordinariorum, Delegatorum, seu aliorum Judicum jurisdictione omninò exempti sint. *h*

2. Unde fit, eos, utpote veros Religiosos, si à Societate defecerint, excommunicationi, & aliis Apostatarum poenis subjectos

*Emittens verus
Religiosus per
illa constituitur.*

*h Ex. c. 4. §.
17. & C. I. D.
94. & P. 5. c.
1. A. & Greg.
XIII. p. 225.
& 236.*

Et Apostata habendus ab illis deficiens.

in C. 4. D. 53. & Greg. XIII. p. 237. Etos esse. Nec modò ad sæculum sua sponte redire non posse, sed neque ad quamcumque, etiam arctiorem Religio-

in Pius V. p. 99. nena migrare, una excepta Carthusiensi: immo jam nec ad ipsam Carthusiensem ex Privilegio concesso Carmelitis Discalceatis à Paulo V. in Bulla *Aliàs illos*; quo Privilegio Societas gaudet. *m*

m Pius V. pag. 119.

Quare illis non est liberum Societatem relinquere.

n Greg. XIII. p. 225. & 231. & 236. & C. 5. D. 4.

Societas tamen potest illos dimittere.

o Ex. c. 7. §. 1. & Greg. XIII. p. 225.

3. Sunt igitur ex parte sua perpetuò obligati Societati, & in perpetuum Dei servitio consecrati; nec in illis Votis quiscquam, præter Summum Pontificem, dispensare potest; cessantque solùm per legitimam à Societate dimissionem. *n* Et quia quibusdam Examinis & Constitutionum locis malè intellectis Impugnatores Societatis abusi fuerant ad horum Votorum elevandam obligationem: declaravit Conc. 9. Dec. 39. prædictos locos in sensu intento à S. Fundatore, qui minimè obest obligationi prædictæ, sed eam aut confirmat, aut præsupponit.

4. At quamvis ex parte ipsorum perpetuò, ex parte verò Societatis tamdiu obligati sunt, quamdiu Præpositus Generalis eos retinendos esse censuerit: non proinde tamen obligata est Societas; sed libera manet ad eos dimittendos: o quæ quidem potestas dimittendi quosvis non Professos,

tam

tanquam res magni momenti ad Societatis puritatem, & conservationem retinendam, omninò intacta, & illibata esse debet. p Nec est injustum, si Societas libertatem ad eos dimittendos, quando non faciunt quod debent, retineat: quandoquidem initio ingressus id illis explicitè manifestatur; atque ipsi conditionem hanc amplectuntur; quæ eis multò est commodior; ut liberi potius, quàm Votis obligati, dimittantur. Et alioqui facilius est aliquem ab eo, quod debet, deficere; quàm Societatem, vel ejus Præpositum Generalem; quorum tantum erit posse dimittere: nec id sine causis justissimis (ut dicitur Part. 4. Cap. 7.) fieri debet. q

5. Licet ab initio Societatis hæc Vota redderent matrimonium illicitum quidem, sed non invalidum; & rejecta propositione facta, ut ad avertendum hoc incommodum in posterum eadem non simplicia, sed solemnia essent; statutum fuerit, ut si quid hujusmodi incommodi accideret, pro re nata provideretur: r Tamen postmodum à S. Sede statutum est, sic obstrictos, ante legitimam à Societate dimissionem, non posse contrahere matrimonium: quin imo eos omnes ad contrahendum in habiles, ac contractus hujusmodi nullos, & irritos esse. s

p Greg. XIII.
p. 226. &
Greg. XIV.
p. 284.

q Ex. c. 6. A.
& Greg. XIII.
p. 226.

Hæc Vota constituunt impedimentum dirimens matrimonii contrahendi.

r C. 1. D. 94.
& C. 2. D. 63.

s Greg. XIII.
p. 237.

*Vota in saeculo
emissa suspen-
duntur.*

† C. 1. Di. 32.

6. Demum Vota emissa in saeculo; etiam si per Professionem non tollantur, in Societate suspensa sunt, & sic eorum obligatio cessat, dum Nostri in Societate manent. †

SECTIO V.

De Effectibus Voti simplicis Paupertatis, non excludentis rerum Dominium, sed usum, & quando illud abdicandum.

*1. Non extin-
guitur Domi-
nium rerum
temporalium.*

*‡ Ex. c. 4. §. 2.
3. 4. 5. & P. 3.
c. 1. §. 7.
* P. 3. c. 1. §.
7. & F. & P. 4.
c. 4. E. & P. 6.
c. 2. H. & C. 1.
D. 139.
‡ Greg. XIII.
P. 230.*

1. **J**Am praecipue considerandi sunt effectus, qui resultant à Voto simplici Paupertatis, quod post Novitiatus biennium emittitur. Et primò quidem hoc est peculiare, (nam de communibus cuicumque Religioso Paupertatis Voto dicitur Part. 4. Cap. 2. Sect. 1.) ut per emissionem illius, si tempore Novitiatus (ut parati ex se omnes esse debent, †) bona sua non abdicaverint, non amittant horum jus, atque dominium: sed ea retinere possint usque ad tempus Praepositi Generalis judicio praescribendum. * Idque concessum, tum alias justas ob causas; tum etiam ut majorem Societas habeat libertatem suos, cum opus fuerit, dimittendi. ‡

2. Sed

2. Sed licet Dominium retineatur, omni tamen Bonorum suorum administratione Nostri exuere se debent, ut primum Novitiatum ingressi fuerint, multò magis post Vota, si id ante non fecerint; & abstinere ab usu libero eorumdem, etiam in Nostrorum, multoque magis ejus loci, in quo resident, utilitatem. Intelligentq; quacumque ratione de iis bonis disponant, vel distribuendo, vel abdicando absque Superioris facultate, contra Votum Paupertatis peccaturos. *a* Poterunt tamen ex illis assensu Provincialis accedente, ea iis locis, ac piis causis, per modum eleemosynæ, applicari, quæ maximè tali auxilio egere Provincialis judicaverit. *a* Sed ut in propriam utilitatem eorum bonorum usus convertatur, nulli est concedendum. *b* Administratio verò bonorum nondum abdicatorum negata possessoribus, pro personarum, ac Provinciarum qualitate, judicio Provincialis illi committenda, qui majori eam fide tractaturus putatur.

Ufus Possessoribus non permit- tendus & quis superioribus permissus.

a Greg. XIII. p. 230. & Ex. c. 4. §. 4. & P. 3. c. 1. §. 7. & P. 6. c. 2. §. 11. & H. & C. 5. D. 10. & 50. h. 4. & D. 50. & C. 7. D. 17. §. 1. & 3. & C. 10. & D. 2. & C. 12. D. 36. & M. P. 17. *a* C. 7. D. 17. §. 3. *b* R. Prov. 90. c C. 7. D. 17. §. 2.

3. Hoc verò tempus, quo permittitur bonorum possessio, est quadriennium: in cuius prorogatione nulli, præterquam Generali, dispensare licet. Qua in re præcipuè spiritualis boni, & possessoris habendatio. *a* Pensiones tamen Ecclesiasticæ, si-

Ultra quadriennium tamen non proroganda ejus abdicatio.

d C. 7. D. 17. §. 5.

miliaque generum horum, quæ verè personalia sunt, & super Nostorum personis constituuntur, quibus absolutè, & in solidum abdicare se Nostros non expedit; Patris Nostri iudicio distribuenda erunt; ita ut nulla talium administratio apud illos maneat. *e* Porro definitum quadriennii tempus ita intelligendum est, ut eo in Societate expleto, tunc tantum quisque debeat sua bona abdicare, quando nempe ad annum vigesimum pervenerit, & in Vocatione stabilis iudicatur; nec patriæ leges diutiùs expectare cogunt. *f*

e C. 7. D. 17.
§. 4.

f R. Prov. 88.
& Or. c. 1. §.
10.

Ecquid agendum si prorogetur.

g C. 7. D. 17.
§. 6.

h C. 11. D. 15.
Quando praevertè hoc tempus liceat.

4. Quando verò, iudicio P. N., ob graves causas ultra quadriennium prorogata possessio fuerit, nullo modo ex annuis post Novitiatum proventibus debet quidquam possessionibus Nostorum accrescere: sed in causas pias fructus tales, cum in potestate Nostorum fuerint, impendendi sunt. *g* Si tamen aliter, atque hactenus dictum est, aut Provinciales disponant, aut disponi permittant (relicta in suo vigore Paupertatis obligatione respectu subditi bona possidentis) nullum in materia Voto-ve Paupertatis ex præcitato Decreto 17. Con. 7. gravamen imponitur, neque valor actuum eliditur. *h*

5. Quod si forte ante quadriennium exple-

pletum aliqui abdicare se in solidum suis in
 Nostrorum usum voluerint, solius P. N.
 iudicio hæc abdicatio committenda.
 Hoc eodem tempore, si de annuo censu,
 vel etiam de rerum proprietate in externas
 piasque causas disponere vellent, impe-
 diendi non essent; neque ad id Generalis
 assensus requiritur. ^l

i C. 7. D. 17. §.
 7. & Or. c. 1.
 §. 10.
 l Ex. c. 4. §. 5.
 & P. 3. c. 1. §.
 7. & C. 2. Dec.
 Defin. post D.
 23. & C. 7. D.
 17. §. 7. & Or.
 c. 1. §. 10.

S E C T I O V I.

*Quid servandum in abdicatione Bono-
 rum, & consequentibus ad illam.*

1. **A**T Domini abdicatio primò ita
 facienda est, absoluta inter vivos
 donatione, ut omnis fiducia submoveatur
 dimissa bona ullo unquam tempore recu-
 perandi: ^m & propterea Renunciationis
 formula, recognoscenda à P. N., ea esse
 debet, ut quantum fieri possit, artificia
 nulla profint eludere volentibus observa-
 tionem eorum; quæ in hac materia Socie-
 tas tam studiosè, tamque sollicitè sibi esse
 cordi demonstravit. ⁿ

*Forma Abdica-
 tionis.*

^m Ex. c. 4. §.
 1. & C. 7. D.
 17. §. 4.

ⁿ C. 10. D. 2.

2. Licèt Nostris, qui de suis bonis sunt
 disposituri, integrum sit pactiones cum
 suis parentibus, & quibuscumque aliis de
 legitima parte, & aliis bonis ad se perti-
 nen-

*Qui ante il-
 lam monendi,*

mentibus inire : admonendi tamen sunt illi prius , Societatem ipsam ad ea bona nullum jus habere. Nullæ tamen hujusmodi pactiones deinceps ineanantur ; nisi prius Generalis Præpositus de conditione & animo Fratris , de cujus legitima parte , vel bonis agitur , & de necessitate Provinciæ , in qua sunt bona , & de re tota diligentè informetur : & universa hujus rei praxis ex illius judicio , & gubernatione exerceatur ; & Instructio ad Provinciales circa praxim hujus Decreti fiat. °

6 C. 3. D. 39.
& C. 4. D. 65.
& R. Prov. 87.
88. & Ord. c.
1. §. 10.

Omnia abdicanda.

3. Debet præterea hæc Abdicatio esse universalis ; ita ut Bonorum omnium dominio , si quod habent , etiam pensionum , ac censuum , sive realium , sive personalium , sive vitalitiorum ; quin & jure omnino suo exuere se Nostri teneantur , ubi primùm per ætatem , & patrias leges licebit (ut supra dictum est) quando id consultum P. N. judicaverit. Circa Pensiones tamen Ecclesiasticas , & similes servandum , quod supra proximè superiori Sect. §. 3. dictum est. ¶

¶ C. 7. D. 17.
§. 4.

Pensiones annua Nositorum quo pacto administranda.

4. De Pensionibus annuis , quæ Nostri aliquando assignatæ sunt , statutum est
1. liberum hujusmodi pecuniarum usum nemini prorsus esse concedendum. 2. Pensiones hæc , quoad ejus fieri poterit , certo alicui Societatis domicilio esse applicandas:
ad

ad cuius Superiorem plena de pecuniis inde
provenientibus dispositio pertineat. 3. De-
nique, si hæc ex aliquo casu fieri applica-
tio non possit; id certe semper fixum, ra-
tumque, debere summam integram pecu-
niarum illarum, sive pensionum venire in
manus, potestatemque Superioris localis,
vel Provincialis, pro arbitrio Generalis. q

q C. 12. D. 37.

5. Circa Abdicationem explicandum est,
in quorum utilitatem cedere illa debeat. Et

Bona in pios
usus distribuenda.

1. Bonorum distributio in res debitas, &
obligatorias, si quæ fuerint, & tunc quàm
citissimè facienda est. r 2. Si tales nullæ
fuerint, in pia, & sancta opera, juxta
propriam devotionem, seu pauperibus bo-
na distribuenda sunt, & à se omnem fidu-
ciam submovendo eadem ullo tempore re-
cuperandi; ut consilium Evangelicum, quod
non dixit, da consanguineis, sed pauperi-
bus, perfectiùs sequamur; & ut exem-
plum omnibus exhibeatur inordinatum
erga parentes affectum exuendi, atque ut
ad eos recurrendi aditus præcludatur. s

r Ex c. 4. §. 1.

s Ex c. 4. §. 1.
2. & P. 3. C. 1.
§. 7. & 25. &
C. 2. Decret.
Defin. post.
23.

6. Si dubitaretur num majoris foret per-
fectionis, dare consanguineis hujusmodi
bona, quàm aliis, propter parem, vel
majorem ipsorum penuriam; res transi-
genda est, ad declinandum erroris pericu-
lum, ex arbitrio aliorum, quos cum ap-

Et si in consan-
guineos, non
temerè fiat.

probatione Superioris renunciaturus elegerit, ut supra Cap. 4. Sect. 2. dictum est. *Ex c. 4. §. 3. & P. 3. c. 1. G.* Curabit verò diligenter Præpositus Generalis, ut in hujus Constitutionis praxi finitæ opinioni, & scandalis occurratur. *u C. 2. D. 76.*

Et si Societati dispensantur, non certo loco addicenda.

7. Si quis autem, motus sua devotione, vellet bona sua, vel eorum partem in Societatis subsidium dispensare: haud dubiè opus faceret majoris perfectionis, alienationis, & abnegationis universi amoris proprii, non descendendo, tenero quodam affectu, ad particularia loca; quin potius, exoptando majus, & universalius bonum Societatis, ei, qui ejus universæ curam habet, judicium relinquat; num applicari huic loco potius, quàm illi in eadem Provincia ipsius bona debeant. Quæ quidem major perfectio renunciaturò repræsentanda est. Nihilominus, si in eo propensio animi ad determinatum locum cerneretur; etiam si judicio Superioris se submittere vellet; certior fiat Præpositus Generalis, ut dispiciat, an sit aliquid hujusmodi imperfectionis tolerandum; sperando quod ea cessabit aliquando, supplebitque divina bonitas, quod ad suam majorem gloriam, & majorem ipsius perfectionem deesse cernitur. Erit igitur in manu Præpositi Generalis potestas eam applicationem probandi,

bandi, vel improbandi. Quare admonendus per Provinciam est de bonorum valore, & de animo relinquentis, & de necessitate Provinciæ, si in ea sunt bona. x
 Quod si contingat, ante approbationem Generalis, donantem sua bona certo alicui Collegio, vel mori, vel professionem emittere; erit in potestate Generalis donationes hujusmodi ratas habere, atque admittere. y

8. Habenda etiam est ratio Regum, Principum, ac aliorum Potentatum, ne ex hac applicatione bonorum uni potius loco, quàm alteri facienda, eis causa ulla offensionis detur; sed ad majorem ædificationem omnium, & spiritualem utilitatem animarum, & gloriam Dei omnia cedant. z Propterea circa extractionem pecuniarum ex aliqua Provincia vel Regno observanda sunt edicta Regia. a Et in gratiam eorundem Principum, adeò religiosè observandum est, quod supra indicatum fuerat de Bonis applicandis intra eandem Provinciam, quando in commodum Societatis cessura sunt; ut si aliquis imperfectionem sequutus particulari alicui Societatis nostræ loco, extra Provinciam, applicare sua bona velit; nec acquiescere velit dispositioni faciendæ à Generali: tunc

ea

x P. 3. c. 2. §. 9. & H. & R. Pro. 88. & C. 2. Decret. Defin. post. 23.

y C. 11. D. 17.

Sed neque extrahenda è Provincia.

z P. 3. c. 1. §. 9.

a C. 2. D. 15.

b C. 2. D. 23.
& adjuncto
Definitorum.

Quid hic no-
mine Provincia
veniat.

c C. 3. D. 16.

Dispensatio in
gratiam Semi-
nariorum.

d C. 3. D. ul-
timo & C. 4.
D. ultimo.

ea bona à Societate nostra non admittan-
tur; sed ea teneatur in veros Christi pau-
peres extra Societatem dispensare. b

9. Per eandem Provinciam intelligenda
est Provincia, in qua sunt bona; non au-
tem in qua quis Societatem ingreditur, aut
versatur; sumpto tamen Provinciæ nomi-
ne, more Societatis, prout scilicet subest
uni Præposito Provinciali. Et in hujusmodi
Provincia tantum, & non alibi bona illa
distribui debent. Quod si in eadem Pro-
vincia sint plura dominia diversis Principi-
bus subjecta, diligenter servanda Consti-
tutio superius citata; ut scilicet in transfe-
rendis hujusmodi Fratrum nostrorum bo-
nis ex uno dominio in aliud, vitentur of-
fensiones Principum. c

10. Occasione necessitatis Collegii Ro-
mani data est facultas Patri Generali, ad
certum tempus, dispensandi in supradictis
Decretis, etiam pro reliquis Seminariis
omnium Provinciarum, habita ratione
necessitatis, & communis boni; ut cum
quis in his locis ad Societatem admittitur,
possint ejus bona, quæ in alia Provincia
fuerint, applicari illi Seminario: modò
scandalum semper in his distributionibus
vitetur. d Quæ facultas sine limitatione
temporis concessa est intra Regnum His-
pa-

paniæ, & similiter ad alia Regna proro-
gata. e Ac demum enixè commendatum e C. 6. D. 8.
est Provincialibus, ut omnia tentantes,
Seminaria juvent, vel iis applicando No-
strorum legitimas, & similia Provincialis
dispositioni permissa, vel contributione f C. 8. D. 60.
aliorum Collegiorum. f §. 3.

II. In universum magnopere curet Pro-
vincialis, ut bona applicata Societati cum
ædificatione exigantur; potiùsque per Pro-
curatores externos, quàm per Nostros. Ex-
pedit quoque, ut ex his eleëmofynæ ali-
quæ in pauperes ejus oppidi, ubi sunt bo-
na, distribuantur; & ratio dati, & accepti
talium bonorum scripto constet. g

Ædificatio cu-
randa dum exi-
guntur.

g R. Prov. 89.
& Or. c. 1. §.
10.

S E C T I O VII.

De obligatione reliquorum Votorum.

I. **C**irca Votum Castitatis jam dictum *De Votis Casti-*
est, unà cum aliis esse Impedimen- *tatis & Obe-*
tum dirimens Matrimonium, & de ejus *dientia.*
Angelica puritate sectanda dicitur Part. 4.
C. 2. Sect. 2. De Obedientia, quatenus
præcisè Votum est, nihil occurrit peculiare
hujus Instituti, quoad voti obligationem
attinet; alioqui in Societate hæc virtus pe-
culiari studio curanda est, ut infra Part. 4.
Cap. 2. Sect. 3. referetur.

2 Su-

De quarto Voto
ingrediendi So-
cietatem.

2. Superest de promissione illa adjecta ingrediendi Societatem, quæ habet vim quarti Voti : & de hac præter dicta supra Sect. 3. §. i. dum explicaretur quid proponendum esset Novitiis in fine Biennii, sufficiat addere 1. obligationem extendi etiam ad Coadjutores Temporales. *h* 2. vi ejusdem, etiamsi præceptum Obedientiæ non superveniat, teneri unumquemque imperatum Gradum vel Professi, vel Coadjutoris Formati suscipere; & si non fuerit obsecutus, censendum in malo statu esse, atque ab Sacramentorum usu, & administratione excludendum. Non vetatur tamen proponere Superioribus rationes, consuetudo Societatis more, quas scriptas tradet; sed perstantibus in sententia parendum. *i*

i C. 5. D. 50.
§. 1. & C. 7.
D. 32. & Cl.
c. 6. §. 9.

